

er dog et punkt, hvor vi nok sådan normalt vil være lidt mere betænkelige. Det er, når det gælder det her med at skulle have kvinder frem i forskellige sammenhænge. Der er vi lidt bekymrede for, at vi skal nå derhen, hvor der ikke er tale om egentlige kvalifikationer. Omvendt vil jeg nok sige, at der er nogle sorte pletter på verdenskortet og nogle steder, hvor det er så slemt, at vi ikke sådan har trang til at være meget fintfølede i denne sag, og selvfølgelig vil vi støtte den afstemning, der er i dag.

Så vil jeg gerne efter en drøftelse med vores EU-politiske ordfører, fru Susanne Clemensen, lige tage punktet omkring handel med kvinder op. Det er en aktual sag, som drøftes meget i øjeblikket. Det gælder jo først og fremmest de asiatiske og de østeuropæiske lande og andre steder i Europa, hvorfra de her kvinder, som ender som prostituerede i Danmark, kommer. Det er et problem, som vi må være meget opmærksomme på.

Det er faktisk sådan, at i andre europæiske lande – både i lande som Holland, Belgien, Tyskland og Sverige for den sags skyld – har de nok gjort lidt mere ved det. Der er endda eksempler på, at man har givet nogle af de her kvinder en opholdstilladelse, når de har været meget trængt, for at kunne få fat i bagmænd osv. Det virker ikke, som om der sådan er en bred opfattelse i det her Folketing af, at man kan gøre sådan – endnu da – men jeg tror, det er vigtigt at sætte det helt frem på dagsordenen.

Der er også grund til at rose EU-Kommissionen i denne sag, som jo har iværksat et stop-program. Der er finansieret forebyggelses- og oplysningskampagner ikke mindst i Polen og andre steder, hvor vi fra Europa går ud og siger til disse kvinder: Pas nu på. Det er en situation, hvor I kan blive udnyttet.

Vi er i CD meget optaget af at få handlet på dette område så effektivt som muligt og ikke bare tale om det.

#### **Elisabeth Arnold (RV):**

Jeg vil gerne på Det Radikale Venstres vegne først og fremmest takke ministeren for en fremsynet og god tale om forberedelserne til opfølgingskonferencen for kvindekongressen i Beijing 1995, den opfølgingskonference, som er kommet i stand ikke mindst efter kraftigt pres fra dansk side.

Der næst vil jeg også gerne sige tak til fru Pia Kjærsgaard, som præsenterer det ledige standpunkt. Man må sige, at der har været meget

stor enighed og politisk korrekthed i ordførertalerne indtil nu, og vi er meget enige om at stemme også om det forslag til vedtagelse, som er fremsat her. Men fru Pia Kjærsgaard udskiller sig på fornem vis fra den store hob og siger, at det er tidsspilde at tage til disse konferencer, det er spild af penge, det flytter ikke noget som helst, og det er ikke vores opgave at gå ud og deltage i sådan noget i den store verden.

Det giver mig jo anledning til at sige, at jeg synes præcis, at det er det, der er det vigtige, at vi tager ud i den store verden og hjælper kvinder, der er dårligere stillet end os.

For 100 år siden, da min oldemor var med til at skabe og stifte Danske Kvinders Nationalråd, syntes hun også, det var for skrapt, at hun blev diskrimineret, hun ikke havde hverken stemmeret eller økonomisk råderum på samme måde som mænd. Hun syntes, det var vigtigt at kæmpe for kvinders rettigheder. Hun ville ikke have anet, at det overhovedet var muligt at komme frem til et stade, som vi har i dag, hvor der er 37 pct. kvinder i Folketinget, og hvor kvinder har fuldstændig økonomisk ligestilling i det danske samfund.

Det viser jo, at selv om det tager lang tid, tager mange år og kræver meget hårdt arbejde og meget lovgivning og meget debat, så kan det lykkes at flytte tingene.

Det er vores pligt som borgere i et utrolig privilegeret samfund at gå ud og hjælpe de kvinder, som bliver undertrykt, og som stadig væk ikke har de simpleste rettigheder. Tænk blot på kvinderne i Afghanistan, som end ikke kan få lov til at tage et arbejde, end ikke kan få lov til at tage til læge, fordi de så skal uden for hjemmets fire vægge. Så det er i høj grad en forpligtelse, som vi er nødt til at tage på os, og som vi også gør med stor glæde.

Emnet for opfølgingskonferencen i år 2000 hedder ligestilling, udvikling og fred. I virkeligheden kan man sige, at det repræsenterer en skala dækkende fra det mest basale behov til beskrivelse af de utopiske mål.

Fred er en forudsætning for så meget andet. Det er en forudsætning for velstanden, en forudsætning for udvikling og også en forudsætning for at arbejde med ligestilling.

Udvikling er vigtigt og nødvendigt for at komme videre både med uddannelse og med etablering af de netværk og de økonomiske mekanismer, som skal skaffe kvinderne større selvstændighed.